

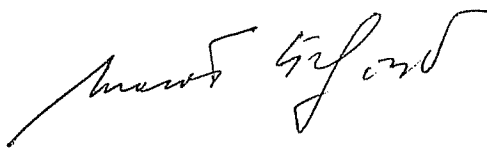
V Bruselu dne 13/07/2010
C/2010/4839

Vážený pane předsedo,

Evropská komise děkuje Senátu Parlamentu České republiky za jeho stanovisko vyjádřené v usnesení ze dne 17. března 2010 k jejímu návrhu na přepracování azylových řízení (KOM(2009) 554).

Vzhledem k rozhodnutí Komise podněcovat národní parlamenty k tomu, aby reagovaly na její návrhy, a tak zlepšit proces vytváření politik, využíváme této příležitosti, abychom odpověděli na Vaše připomínky. Doufám, že přiložená odpověď Komise dostatečným způsobem řeší otázky zmíněné ve Vašem stanovisku.

S úctou,

Vážený pan
Přemysl Sobotka
předseda Senátu Parlamentu České republiky

reakcekomise@senat.cz

EVROPSKÁ KOMISE

PŘIPOMÍNKY EVROPSKÉ KOMISE K USNESENÍ SENÁTU PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

KOM(2009)554 – NÁVRH SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY O MINIMÁLNÍCH NORMÁCH PRO ŘÍZENÍ V ČLENSKÝCH STÁTECH O PŘIZNÁVÁNÍ A ODNÍMÁNÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANY (PŘEPRACOVÁNÍ)

Cílem návrhu Komise je racionalizovat a konsolidovat řízení o přiznávání mezinárodní ochrany v celé Unii a zlepšit kvalitu rozhodování v prvním stupni, a tak zlepšit celkovou efektivitu azylového řízení. Přeprocované znění směrnice zásadním způsobem přispěje k omezení rozdílných procesních opatření a rozcházejícího se výkladu společného základu pro mezinárodní ochranu v členských státech. V praxi realizuje závazek Komise navrhnout taková opatření, která zajistí žadatelům o azyl stejné zacházení a záruky a řízení stejné kvality všude v EU, kde podají žádost o mezinárodní ochranu¹.

Reaguje rovněž na Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu, přijatý Evropskou radou dne 17. října 2008, v němž se vyzývá k předložení návrhů umožňujících zavést nejpozději do roku 2012 jednotné azylové řízení, jehož součástí by byly společné záruky, a také na Stockholmský program, přijatý Evropskou radou ve dnech 11. a 12. prosince 2009, v němž členské státy opětovně potvrzují svůj závazek zřídit společný evropský azylový systém, založený mimo jiné na společném azylovém řízení.

Komise souhlasí se stanoviskem Senátu, že legislativní návrhy nástrojů druhé generace v oblasti azylové politiky by měly vycházet z důkladné evaluace existujících norem. Předtím, než předložila přepracované znění směrnice o azylovém řízení, pečlivě analyzovala prováděcí opatření oznámená členskými státy. S cílem zjistit možné podoby druhé fáze společného evropského azylového systému také důkladně prostudovala 89 příspěvků, které zúčastněné strany působící v nejrůznějších oblastech, včetně významného počtu členských států a specializovaných nevládních organizací, předložily v rámci konzultace o zelené knize o azylovém systému zveřejněné v červnu 2007. Většina reakcí na zelenou knihu se zabývala procesními pojmy a prostředky stanovenými ve směrnici o azylovém řízení. Otázky spojené s provedením směrnice a možnými způsoby řešení nedostatků stávajícího rámce byly projednány na šesti odborných schůzkách zorganizovaných Komisí v období od února 2008 do ledna 2009. Těchto schůzek se účastnili vládní odborníci, nevládní organizace, UNHCR a odborníci v oblasti práva poskytující právní poradenství žadatelům o azyl. Další údaje byly shromážděny v odpovědích na podrobný dotazník, který zaslala Komise všem členským státům a organizacím občanské společnosti. Dále byla z pověření Komise vypracována externí studie, která provedla analýzu stávajících skutečností a výsledků konzultací a dotazníků umožňující přípravu posouzení dopadů, jež návrh provází.

¹ Plán politiky pro azyl, zveřejněný Komisí v červnu 2008.

Komise má proto k dispozici relevantní údaje a má v úmyslu předložit zprávu o uplatňování směrnice Evropskému parlamentu a Radě v první polovině roku 2010.

Podle stanoviska Senátu může mít omezení výjimek včetně toho, že žadatel má mít vždy možnost pohovoru a je posílen jeho přístup k právní pomoci, dopad na rychlost a nákladnost azylového řízení. V této souvislosti Senát proto doporučuje přehodnotit omezení výjimek ze stávajících norem. Komise sdílí názor, že řízení o poskytnutí mezinárodní ochrany by mělo být účinné a nákladově efektivní. Aby bylo těchto cílů dosaženo, upravuje návrh Komise služby žadatelům od samého počátku a poskytování odborných znalostí a záruk v řízeních prvního stupně, což povede k úspoře času a snížení správních a finančních nákladů v odvolacím řízení. Navrhované normy pro pohovory a právní pomoc jsou nedílnou součástí této koncepce. Jsou klíčové především pro vyřešení hlavních příčin podávání následných žádostí a umožňují lépe obhajovat rozhodnutí prvního stupně u odvolacích orgánů.

Komise dále připomíná, že společný evropský azylový systém musí být nevyhnutelně postaven na společných zárukách a řízení, jak byly potvrzeny v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu a dále zakotveny v Lisabonské smlouvě. Rada nepovinných ustanovení ve směrnici o azylovém řízení bránila konzistentnímu uplatňování společných procesních norem, v důsledku čehož se řízení lišila a vznikaly rozdíly v používání hmotněprávních kritérií pro poskytování mezinárodní ochrany stanovených kvalifikační směrnici², což statistiky o azylu potvrzují. S cílem vyřešit tyto zřejmé nedostatky první fáze společného evropského azylového systému konsoliduje přepracované znění procesní opatření a významně omezuje výjimky z poskytování základních procesních záruk. Tímto způsobem by měla být zajištěna dostupnost společných záruk v řízení ve všech členských státech, což přispěje ke konzistentnímu uplatňování hmotněprávních a procesních pravidel pro mezinárodní ochranu v celé Evropské unii.

² Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení osoby požívající mezinárodní ochrany, a o obsahu poskytnuté ochrany (přepracování) KOM(2009) 551 v konečném znění, 21. 10. 2009.